

Zpravodaj KDS

Vyšlo 8. října 1991

Ročník I - číslo 38

DOKUD TO NEUDEĽÁME, SVĚT SE NEPOUČÍ

V poslední době stále se množí hlasy žádající odsouzení minulé doby a zákaz komunistické strany. Takové názory pramení především z jakéhosi neurčitého pocitu nedovršení, nezakončení, z pocitu nejistoty: nejsme jako oni, ale na druhou stranu zlo musí být potrestáno. Chtěl bych být zdůraznit jeden neprávem opomíjený důvod, proč je nutné komunismus odsoudit, ale nejprve se pokusím vyjasnit, co si pod tím představuji.

Je plynutím času zdůrazňovat analogii mezi komunismem a nacismem. Je třeba jen tuto analogii důsledně uplatnit. To znamená:

- **prohlásit komunismus za zločinnou ideologii.** Prohlásit, že každý, kdo prosazuje znárodnění všech výrobních prostředků, třídní boj, diktaturu proletariátu a podobně, ohrožuje demokracii a tím i stát a jako takový musí být z demokratické soutěže vyloučen. Vždyť pro každou totalitní ideologii je typické právě pohrdání demokracií a to je jediná věc, kterou demokracie nesmí tolerovat.

Dále bych rád zdůraznil, že z výše uvedeného neplyne automaticky zákaz činnosti KSČ: ne tehdy, když se své komunistické ideologii.

- **potrestání válečných zločinců.** Komunistická strana páchala na území Československa válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. Lidé, kteří dávali k těmto zvěrstvům příkazy a kteří je vykonávali, musí být vypátráni a souzeni. Bylo by jistě nejlepší zřídit za tímto účelem jakýsi mezinárodní tribunál, ale to není realistické a ani nezbytné.

To opět neznamená, že každý člen KSČ by měl být souzen, to by nebylo spravedlivé ani technicky realizovatelné. Ale váleční zločinci musí být potrestáni. Dodnes probíhají procesy s nacistickými zločinci; tyto zločiny jsou nepromlčitelné.

- **potrestání kolaborantů a zrádců.** Tento bod jen upřesňuje to, co bylo řečeno výše. Jsou mezi námi lidé, kteří se aktivně podíleli na okupaci Československa, nebo ji připravovali. Je třeba je vypátrat, soudit a, budou-li shledáni

vinnými, potrestat. Propadnutí majetku nebo jeho části považují za nejmírnější možný trest.

- **dekomunizace.** Lidé, již se podíleli na moci komunistické strany, nesmí vykonávat žádné funkce ve státní správě a na strategicky důležitých místech průmyslu. Často se namítá, že takto bude potrestáno mnoho nevinných lidí. Uvažujeme však, koho by takové opatření mohlo postihnout. Vezměme si například takového okresního tajemníka. Tajemník OV mohl být buď skutečná komunistická svině, a pak je všechno v pořádku, nebo obyčejný kariérista, a takového není škoda, a konečně člověk, který chtěl pomoci dobré věci a rozhodl se stranu infiltrovat. Ovšem právě takový člověk první pochopí, že dnes pomůže dobré věci nejlépe tím, že z politiky i státní správy odejde.

Tyto čtyři body jsou klíčové a tak či onak se objevují ve všech dnešních úvahách. Chtěl bych se ještě zmínit o jedné časté a ne zcela nesmyslné námitce, že totiž ekonomická reforma sama o sobě provede očistu společnosti. To je jistě pravda u privatizovaných státních podniků a je asi také pravda, že podaří-li se nám zprivatizovat celý náš průmysl a ekonomická reforma uspěje, nebudou už tyto spory za padesát let nikoho vzrušovat. Otázka je, zda-li se ekonomická reforma bez těchto zákonů. Já o tom pochybuji, věřím totiž v úzkou, byť nepostizitelnou, souvislost mezi tím, co je úspěšné, a tím, co je mravné. A soudím, že je nemravné mávnout nad zločiny komunismu rukou.

Je tu však ještě jeden důvod, ten o kterém jsem se zmiňoval na začátku. Při setkání s cizincem je člověk neustále překvapován, jak jsou ideály komunismu a socialismu stále živé. Žádný soudný člověk se s vámi nebude přit, že Hitler byl masový vrah a že nacismus je zhoubná a nenávistná ideologie, ale budete překvapeni, kolik inteligentních a vzdělaných lidí vám bude vážně tvrdit, že znárodnění průmyslu je jediné, co může ekonomiku zachránit, a že Marx a Lenin měli vlastně pravdu, jen se to trochu zvrto.

Je na nás (a ještě více na Sovětském svazu), abychom se se svou minulostí definitivně rozešli. Dokud to neuděláme, svět se nepoučí.

Martin Klíma

Václav Benda a Miroslav Tyl - strůjci úspěchu "lustračního" zákona

Snaha o očistu byla úspěšná!

Stanovisko Václava Bendy, předsedy Křesťansko-demokratické strany (KDS), k zákonu, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích ČSFR, ČR, SR

Zákon, který se zkráceně nazývá lustrační, ale který je spíše směsí zákona lustračního a deobolševizačního, je nesmírně důležitý pro vývoj v této zemi. Pokud něco může významným způsobem ovlivnit hrozící rozpad československého státu, pak je to právě tento zákon. Pokládám ho za sice kompromisní, ale přesto významný krok k očistě veřejného života, který musel být učiněn a po kterém budou následovat další. Zápas o něj byl velmi dramatický a jsem rád, že došlo k znamenité souhře všech demokratických sil v parlamentě. To, co Federálnímu shromáždění předložila vláda, bylo prázdným a neúčinným gestem, a demokratické síly ukázaly svou převahu a dokázaly i tento špatný vládní návrh z gruntu předělat a změnit ho v účinný a významný zákon. V principu se nám podařilo prosadit téměř vše, co jsme chtěli a potřebovali a dnešní den pokládám za významné vítězství a ukázkou toho, jak by mohla vypadat i ve stávajícím parlamentě fungující spolupráce sil demokratické pravice.

Václav Benda
předseda KDS

Usnesení republikového zastupitelského výboru Křesťansko-demokratické strany (KDS) k schválenému zákonu, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích ČSFR, ČR a SR

Vítáme tento zákon a jeho schválení Federálním shromážděním pokládáme za jeden z prvních opravdu účinných pozitivních kroků na cestě k očistě veřejného života v Československu. Věříme, že dalším krokem bude jeho rychlé uvedení do života. Jsme si vědomi zpoždění, které očista veřejného života má, a neustále považujeme zveřejnění úplného seznamu prokazatelných tajných spolupracovníků StB za nejspolehlivější a nejpoctivější ochranu veřejného života před vlivem sil, které destabilizují a rozdělují československý stát a brání v cestě demokracii a radikální ekonomické reformě. Schválení zákona považujeme za úspěch důsledné snahy Křesťansko-demokratické strany (KDS) o očistu veřejného života, kterou na půdě FS formuloval náš předseda Václav Benda již 8. ledna 1991.

Z parlamentu

Politická rada

V úterý 24. 9. se sešla na svém prvním poprázdninovém zasedání politická rada KDS. Hned zpočátku byli představeni noví tajemníci - Dominik Frei v politické radě a Vladimír Tetur v poslaneckém klubu ČNR. Následovala informace předsedy KDS dr. Bendy o vztazích s ostatními politickými stranami právě části politického spektra.

Marek Benda, poslanec ČNR

Ve vztazích s ČSL se po sporu o značku KDU a následném rozchodu žádné výraznější změny neudály a situace v Čechách se spíše zlepšila a není možné pozorovat nějaké nekorektní kroky. Naopak zvláště moravská LD podniká různé útoky proti naší straně a například při zakládání tzv. moravské byla vydána informace, že se tohoto zúčastnili i zástupci KDS. Informaci dr. Bendy doplnil předseda moravského zemského výboru dr. Procháčka, který sdělil, že spolupráce s moravským předsednictvem ČSL a zejména s ing. Filkou opravdu není dobrá a že se moravská Lidová demokracie všemožně snaží dokázat, že jsme buď nikdy neexistovali a nebo že už zanikáme. Dále sdělil, že na zakládání moravské KDU byl člen naší strany poslanec Michálek. Na základě této jeho účasti, která byla interpretována jako účast KDS na zakládání KDU, a na základě rozhodnutí VV, že o každém vystupování za stranu musí být oficiální stranické orgány informovány předem a pouze při nebezpečí z prodlení neprodleně ihned po jednání, byl poslanec Michálek vyzván moravským zemským výborem KDS, aby za KDS na veřejnosti nevystupoval, což slíbil respektovat.

Na dotaz dr. Bendy, zda hodlá nadále zůstat v klubu KDU či zda přestoupí do klubu KDS-LDS ve FS, odpověděl poslanec Tomsa obsáhlou replikou v níž mimo jiné kritizoval rozhodnutí stranických orgánů ve věci KDU a zdůraznil, že on byl volen za KDU a že u

nich KDU velmi dobře funguje a že ji tedy nehodlá opouštět. Byl upozorněn, že současná KDU není volební koalici, za kterou kandidoval, nýbrž registrovaným politickým hnutím a že jeho členství v tomto hnutí by bylo v rozporu se stanovami strany.

Dále dr. Benda přednesl podrobnou informaci o jednání s LDS, ODA a ODS (viz zpráva Ondřeje Turka v minulém Zpravodaji). Z dalších styků vyplynulo, že ODA se na nás za vstřícné jednání s ODS dosti zlobí a odmítá o jakémkoliv spolupráci s Klausem uvažovat. Naopak LDS přes počáteční podezřívavou reakci by zřejmě byla ochotna se k předvolební koalici KDS a ODS připojit, pokud vznikne. Dr. Benda také informoval o předběžných výsledcích (jejich vyhodnocení musí být projednáno a schváleno RZV) vnitrostranického průzkumu možnosti spolupráce s ostatními pravicovými stranami, ze kterého vyšla jednoznačně nejlépe ODS. V rozsáhlé diskusi na téma předvolebních koalic bylo jednání ODS (a zvláště některých jejích představitelů - ministr Dyba) ministrem Dejmalem i dalšími podrobeno kritice pro jejich příliš stranické a místy zkratkovité chování i pro jejich tendenci sklouzávat k přílišné byrokratičnosti. Předseda ekonomické komise dr. Jirsa informoval, že na zasedání ekonomické komise EDU byl zástupcem německé CDU kritizován Balcerowicz za příliš friedmanovský přístup k ekonomice, který už je překonán. Většina diskutujících však užší koalici s ODS doporučovala - hlavně pro předpokládané dobré volební výsledky i nedostatek dalšího silnějšího a přitom seriózního partnera na pravici.

Na závěr bylo dohodnuto, že jak určení delegátů (jedná se samozřejmě o doporučení, úkoly jim může ukládat pouze VV či RZV), tak i všichni ostatní členové politické rady budou vycházet ze dvou principů:

1) Je nezbytně potřeba konsolidovat pravicovou část spektra.
2) Až do rozhodnutí stranických orgánů je dobré neprojeovat při vzájemném styku přílišné nadšení, ale též se vyvarovat všech akcí z naší strany, které by mohly být chápány jako útok.

Druhá část zasedání politické rady se týkala našich zahraničních kontaktů. Na žádost dr. Bendy, aby byla provedena analýza vývoje, proč je zatím naše ekonomika kapitálově spojována téměř výlučně o SRN, reagoval ministr Dejmal, který konstatoval, že naše ekonomika zatím není připravena na masivní vstup zahraničního kapitálu. Není totiž jasné, jak bude vůbec vypadat situace po kupónové privatizaci a hlavně náš současný management neumí reagovat do-

Hynek Krátký, tajemník zahraničního výboru ČNR

statečně rychle (např. Japonci vložili zatím největší investice do zmapování našeho trhu a jsou zřejmě schopni ihned po privatizaci sem začít investovat, současná jednání s řediteli státních podniků a ministerskými úředníky, která se táhnou dlouhé měsíce, pro ně nejsou zajímavá). Německý kapitál zde situaci zná a umí se v ní pohybovat a navíc úvěrová politika německých bank je zaměřena výrazně na Československo. Ke změnám v chování západního kapitálu dojde pravděpodobně až po privatizaci.

Z jednání výkonného výboru

EDU (viz zpráva ve Zpravodaji č. 34) - EDU doporučuje, aby ČSFR zastupovala jedna delegace. Politická rada se shodla, že nejsme zásadně proti, ale je velmi nepravděpodobné, že by na toto přistoupili zástupci KDH.

V otázce našich dalších kontaktů na Slovensko se politická rada shodla, že je potřeba rozšířit naši působnost i tam a uvnitř vlastních organizací dále upevňovat dobré vztahy, které již máme (zástupci Koalice za radikální reformu v zemědělství, maďarští KDH, že by ovšem nebylo účelné podnikat nějaké bombastické spanilé jízdy na jednání se slovenskými představiteli po vzoru OH.

Ivan Dejmal, ministr životního prostředí ČR

KDS a národnostní menšiny

Prohlášení KDS k otázce národnostních menšin schválené výkonným výborem

Od svých prvních programových vyhlášení z konce roku 1989 přikládá KDS problematice národnostních (a nejen národnostních!) menšin mimořádný význam a opakovaně zdůraznila, že právě schopnost respektovat menšiny je prubířským kamenem fungující demokracie. Ve víceméně nahodilém pořadí uvádím a stručně komentuji některé nejdůležitější a hlavně nejobtížnější prosaditelné teze naší menšinové politiky.

1) Aktivní přítomnost národnostních menšin pokládáme za všeobecně pozitivní prvek, který má navíc ve složitých národnostních poměrech střední Evropy základní kulturotvorný charakter. Každý pokus řešit problém menšin v tomto prostoru více či méně násilnou asimilací, změnami hranic nebo dobrovolnými či dokonce násilnými transfery obyvatelstva pokládáme nejen za mravně nepřijatelný, ale na základě dosavadních historických zkušeností také za naprosto nerealistický. (Aby bylo správně rozuměno: genocidy, transfery a změny hranic jsou jistě reálné uskutečnitelné, stávající problémy však neřeší, nýbrž naopak násobí.)

2) Usilujeme o urychlené překonání totalitní minulosti, která fakticky i de iure upírala Židům

a Rómům právo hlásit se ke své národnosti. V případě Židů, téměř zničených nacistickým rasovým vyklazováním a dále decimovaných často otevřeně antisemitskou politikou komunistického režimu, běží především o morálně historickou satisfakci. Zato v případě rómské menšiny jde o velmi brizantní problém a KDS zde bude morálně sledovat patrně značně nepopulární politiku. Přesné údaje nejsou díky dosavadnímu politickému popření existence Rómů k dispozici, velmi pravděpodobně však představují největší národnostní menšinu v ČSFR (cca 3 - 5 % veškeré populace) a zcela jistě jedinou mohutnou menšinu v ČR. Navíc zřejmě v současné době probíhá značně rozsáhlý exodus Rómů ze SR do ČR. Také na osudech Rómské menšiny se těžce podepsala léta komunistické totality v šedesátých letech (Zákon o usídlení kočovného obyvatelstva a následná administrativní opatření) byl proveden rozsáhlý pokus o její násilnou asimilaci, spočívající v rozbití tradičních center rómského osídlení. Rómové byli podle necitlivého byrokratického klíče násilně deportováni do všech okresů tehdejšího Československa. Pokus o násilnou asimilaci prakticky selhal, zato se však komunistickému režimu podařilo rozbit tradiční, po staletí fungující kulturní vzorce rómské

ANKETA

Jak se díváte na případnou volební spolupráci s ODS?

1. Viděl bych dvě hlediska: to první bych nazval ideové, to druhé pragmatisko-racionální (sňatek z rozumu). Pokud beru to ideové, domnívám se, že tato koalice by mohla být velice perspektivní v tom, že ekonomický a tržně pravicový aspekt ODS zušlechtili křesťanská demokracie jako politický směr. Co se týče pragmatického náhledu, je potřeba vidět to, že tato strana je nesmírně dynamická, velice sebevědomá a velice silná a že tento sňatek z rozumu má proto jen tehdy tu šanci, až když se přesvědčíme o absolutní autenticitě jejich zájmů o toto manželství (aby jim např. nešlo o rozeštvání ostatních pravicových stran).

Tato koalice by mohla mít ve volbách i po volbách velký přínos,

společnosti a přeměnit Rómy v krajně nepohodlnou menšinu s vysokou mírou kriminality a sociálního parazitismu. Tento problém již propuká v otevřené konflikty a musí být urychleně vyřešen. Nepředstíráme, že máme návod na jeho řešení, patrně se však neobjede bez spravedlivého pojmenování viníků a obětí a rozhodně k němu nepřispěje ani rasistická ani rádoby liberální demagogie.

3) Pokládáme za velmi nešťastný koncept národního státu či federace republik založené na čistě národním principu a prosazujeme oproti němu stát občanský, resp. stát založený na historickém zemském zřízení. Národní princip státu je sporný i při poměrně monolitním národnostním složení, neboť automaticky znemožňuje občanům jiné národnosti plně se identifikovat se státem, který není "jejich", a současně prejudikuje podmínky pro diskriminaci těchto občanů. V podmínkách Československa (kde ve Slovenské republice žije 20 % národnostních menšin a to bez započtení menšiny české) je pak tento princip přímo zhoubný - ostatně jeho uplatňování mezi dvěma světovými válkami nemalou měrou přispělo ke katastrofě tehdejšího Československa.

(pokračování příště)

pokud se ovšem povede.

Michal Holeček, předseda OO Praha a střední Čechy

2. Nedívám se na ni příliš růžově, protože není jisté, co vlastně pan Klaus zamýšlí. Proto bych s tou spoluprací nechválal.

Karel Petráň, předseda OO Západní Čechy

3. Co se týče členů naší organizace, tak se v podstatě všichni přihlásili v anketě ke spolupráci s ODS. Můj názor je jednoznačný: do voleb jedině s nimi.

Josef Zmek, předseda OO Vysočina

4. Jsem zásadně proti, stejně jako naše členstvo.

Antonín Marek, předseda OO Severní Morava

5. Tady v Kyjově spolupracujeme dobře a při hlasování jsme se také 95 % většinou pro spolupráci rozhodli.

Ing. Pavel Hofírek, předseda OO Jižní Morava

6. Myslím si, že nějaká spolupráce by vzhledem k tomu, že to je pravicová strana a má v podstatě podobný program, být měla, ale nevím, jestli by byla vhodná přímo společná kandidátka nebo předvolební koalice. Závisí samozřejmě na znění volebního zákona.

RNDr. Pavel Jůza, MŠ Ústí nad Labem (OO Severní Čechy)

7. Takovou spolupráci s ODS vítám, neboť to vidím jako perspektivní.

Fr. Klimeš, MO Vlachovo Březí (OO Jižní Čechy)

8. Celkem příznivě, asi to je dneska to nejlepší, k čemu se můžeme hlásit.

Miloš Müller, MO Jaroměř (OO Východní Čechy)

9. Velice pozitivně. Nyní ze svého titulu zemského tajemníka domlouvám schůzku, která by měla proběhnout ještě v říjnu, a tam s Občanskodemokratickou stranou rozebereme všechny eventualy, které by mohly vzniknout.

Jan Gottwald, předseda OO Olomouc

Anketu připravil Patrik Benda

Diskusní politický klub KDS

V pondělí 21. října 1991 zahajuje svou činnost DISKUSNÍ POLITICKÝ KLUB, kterého se budou pravidelně zúčastňovat poslanci a jiní politici činitelé Křesťanskodemokratické strany. Pořádá ho místní organizace KDS v Praze 1 v sále Charity v Jindřišské ulici č. 23.

První klub bude s Václavem Bendou, předsedou KDS k programu Křesťanskodemokratické strany.

O dalších akcích tohoto klubu budeme informovat.

Jste schopni pokračovat v jízdě?

Když řidič zavíná dopravní nehodu, je mu na určitou dobu odebrán řidičský průkaz. Je to nejen trest, ale i ochranné opatření, aby nemohl nadále ohrožovat ostatní účastníky silničního provozu.

Profesionální řidiči tráví ve vozidlech značnou část své pracovní doby. Přitom právě u nich je velká pravděpodobnost, že stanou účastníky nehody, kterou nezavinili. Takové řidiče pochopitelně není za co trestat. Přesto i po nezaviněné dopravní nehodě někteří řidiči nemohou dále řídit. Kdo uvidí pod svým vozidlem zraněného člověka v kaluži krve, ten se často roztřese a je vyveden z rovnováhy, i když nehodu nezavinil a nemohl jí zabránit. Když se účastníkem dopravní nehody stane řidič tramvaje, povolání pracovníci DP se ho rovnou zeptají: "Jste schopni pokračovat v jízdě?". Jestliže ne, odveze tramvaj jiný řidič. Nejde o žádný trest, ale o to, že po vážnější dopravní nehodě - i nezaviněné - leckterý řidič skutečně není schopen pokračovat v jízdě, jako by se nic nestalo, a teprve za několik hodin až týdnů se opět dostane do normálu, a ještě ne každý.

V souvislosti s lustracemi někteří lidé hovoří o lidských právech, presumpci nevinny, a také o tom, že někteří lidé podepsali spolupráci z donucení a že by neměli být trestáni. Ve skutečnosti však u lustrací nejde o rozsudek nebo trest, ale o ochranu společnosti. Každé setkání s StB bylo do značné míry traumatizující záležitostí, a člověk, který se nějakým způsobem zapletl do spolupráce s StB, byl snad ještě bezmocnější obětí než ten, se kterým StB jednala otevřeně nepřátelsky. Takový spolupracovník, i když třeba proti své vůli, je tím natolik poznamenán, že ve většině případů není schopen např. řídit stát, stejně jako bledý, třesoucí se řidič podopravní nehodě není schopen řídit vozidlo. Je to sice nespravedlivé, ale je to skutečnost, stejně jako je nespravedlivé, že zdravotně postižený člověk (např. slepý) nemůže řídit vozidlo, i když své zdravotní postižení nezavinil. Vyřazení indisponovaných lidí z politického života a ze silničního provozu je sice v některých případech zdánlivě necitlivé a nespravedlivé, je však nutné pro ochranu ostatních účastníků.

Je ale nesprávné každého indisponovaného člověka automaticky považovat za vyvrhele. I mezi lidmi registrovanými jako agenti se může najít řada vcelku slušných lidí, kteří v kritické chvíli podlehl

a pod nátlakem podepsali. Tím utrpěli určitý morální úraz, který omezuje jejich schopnost bezpečně řídit politiku, ale který by je neměl úplně vyřadit z lidské společnosti. Domnívám se, že tzv. plošné zveřejnění registrovaných spolupracovníků by přispělo k určitému odděmonizování těchto lidí, protože nad takovým seznamem by si každý soudný člověk uvědomil, jak snadné bylo upadnout do sítě StB.

Plošné zveřejnění by rovněž omezilo problém vydíratelnosti těchto lidí, protože potom by jim už jejich bývalý řídicí orgán nemohl efektivně hrozit prozrazením.

Pavel Jůza

Najít si svou identitu

Přečetl jsem si ve Zpravodaji anketu o naší straně a byl jsem poněkud rozčarován. Chápání KDS jako strany konfesní a zaměřené na obranu práv křesťanů, mne zarazilo. Jsme považováni div ne za církev či alespoň náboženské hnutí, s nutnou podmínkou víry v jednoho Boha.

Obávám se, že s takovýmto zařazením KDS v povědomí lidí nemůžeme dlouhodobě uspět. Je to cesta k malosti, cesta k zániku či splynutí s lidovci. Naším východiskem se nemůže stát první republika se svými stavovskými, regionálními, konfesními a dalšími úzce zaměřenými stranami, které nemohou překročit svůj stín a stát se něčím víc než spolkem s o něco širším programem než je Klub filatelistů. Nejsou schopny být skutečnou státotvornou a pozitivně vymezenou silou. Vláda takovýchto stran je vládou nestability. Dříve nebo později se ukáže slabou, neboť jí nezáleží na společnosti jako celku, ale jen na její části.

Jaké je řešení? Naše strana by měla být křesťanská ne podle vyznání víry, ale podle postoje, který bude reflektovat zkušenost křesťanské civilizace a její žebříček hodnot. V dnešní době mají šanci strany, které jsou podloženy určitým myšlenkovým proudem, určitým způsobem řešení problémů a jasným a čitelným programem, atraktivním pro lidi bez rozdílu vyznání či společenského postavení. Atraktivním, nikoli podbíživým. Měli bychom se poučit u krajín na západ od naší země, kde mají dlouhodobou zkušenost s demokracií a stranami. My totiž máme zkušenost pouze se Stranou a neblahým partajnickým první republiky.

Václav Dvořák

Slzné granáty v Dejmalových rukách

O víkendu 27. - 28. září se zúčastnila delegace Křesťanskodemokratické strany ve složení Václav Benda, předseda KDS, Ivan Dejmal, ministr životního prostředí ČR, a Miroslav Svoboda, místopředseda KDS sjezdu sesterské Národní rolnické křesťanskodemokratické strany (PNT-CD) v Bukurešti.

Po napjatě očekávaném příletu na ruzyňské letiště (v Rumunsku právě probíhali protivládní nepokoje horníků) Václav Bedna před televizní kamerou zhodnotil Národní rolnickou křesťanskodemokratickou stranu jako stranu, která má v rumunské společnosti velkou autoritu a jejíž program působí velmi impozantně. Její podpora je v současné době mnohem větší než 7 procent, s kterými vyšla z minulých voleb a s nimiž je druhou nejsilnější opoziční stranou v rumunském parlamentu. Zároveň řekl, že situace v Rumunsku byla velmi nepřehledná a nebylo zcela jasné, kdo bojuje proti komu, kdo za nepokojí stojí a kdo na nich má zájem.

Jedním z problémů rumunských křesťanských demokratů je jejich zřejmá přestářlost. Podle vyjádření Václava Benda byla velká část delegátů předválečnými členy legendární Rolnické strany a to by mohlo již v blízké budoucnosti způsobit určité problémy.

Všichni členové delegace KDS byli bezprostředními svědky brutálních zásahů policie proti demonstrujícím horníkům, protože sjezd rumunských křesťanských demokratů probíhal v budově Národního muzea na Univerzitním náměstí, kde demonstrace probí-

haly. Ministr Ivan Dejmal vyšel z letadla s rukama plnými zbytků sítotvorných granátů, které posbíral bezprostředně na místě demonstrací. Bouřlivá atmosféra mu zabránila setkat se se svým rumunským protějškem (v průběhu víkendu padla vláda) a musela být odvolána jeho plánovaná cesta do českých vesnic v rumunských horách.

Pozdrav konferenci o zločinech komunismu

Dopis republikového zastupitelského výboru Křesťanskodemokratické strany (KDS) Konferenci o zločinech komunismu.

V Praze, 5. října 1991

Vážení účastníci Konference o zločinech komunismu,

Republikový zastupitelský výbor, nejvyšší orgán KDS mezi sjezdy, který se dnes sešel na svém 6. zasedání v Praze, Vás zdraví a přeje úspěch Vašemu jednání. Křesťanskodemokratická strana rozhodně podporuje každé usilí, směřující k odhalení zločinné podstaty komunistického režimu a k potrestání těch, kteří se na komunistických represích aktivně podíleli. Toto usilí je třeba rozvíjet ve všech možných formách - v parlamentech při vytváření zákonných předpokladů, jakým je například včera schválený "lustrační" zákon, i při vědeckých a propagačních iniciativách, jako je právě vaše Konference. Máte naše uznání a můžete se spolehnout na naši podporu při tlaku na parlamenty, vlády a veřejné mínění k spravedlivému posouzení a odsouzení komunistických zločinů a k mravní a materiální satisfakci obětem komunismu, především obětem 50. let. V prosazení těchto požadavků spatřujeme základní podmínku zdárného vývoje k demokracii a prosperitě.

Klub českého pohraničí - klub nenávisti

Ve schránce na dopisy pozvánka jako každá jiná: Klub českého pohraničí Vás zve na regionální aktiv občanů příhraničních okresů na téma: "My a Německo". Datum 5. září, místo konání ZK VT Chomutov. Na pozvánce mě zarazila věta: "Přijďte podpořit úsilí o zachování naší státní suverenity." Nejsm od přírody podezřívavý, ale na můj vkus příliš mnoho sil "má vrásky na čele a obavy o naši suverenity". A ejhle - mé podezření se v plné míře potvrdilo. Úvodní, jediný a hlavní projev na aktivu, kterého jsem se ze zvědavosti a "pln obav" zúčastnil, měl soudruh PhDr. Josef Groušl CSc. Nejdříve přivítal zástupce z okresu Teplice, Most a Karlovy Vary a přečetl zdravice od soudruhů z opavska a jablonecka a spustil. Celý jeho projev se nesl v duchu obav o vývoj a budoucnost tohoto státu. Prý dochází k destabilizaci našeho ekonomického a politického vývoje, dochází k destrukci zemědělství, mnoho lidí se má hůře než dříve. Jsme svědky nového mocenského dělení světa a začínáme být pod nadvládou amerického kapitálu. K tomu americký imperialismus jako svůj nástroj využívá NATO. Když na přítomné dělal toto bu bu bu, tak je také po tomto úvodu potěšil. Dle PhDr. Groušla CSc. bude v příštím rozhodujícím období hrát hlavní úlohu slavná a ještě komunistická ČLR Sáží na CLR!!

Tak tolik k úvodu, který splnil mé očekávání. Byl přesně takový, jaký býval na takovýchto setkáních vždy. A pak přišlo to hlavní. Sudetští Němci nás chtějí vyhnat z našeho pohraničí. Pan Neubauer, jejich mluvčí, chce nazpátek veškerý majetek a půdu. Připravovaná dvoustranná smlouva mezi ČSFR a SRN má Němcům umožnit vrátit se a nás vyhnat z pohraničí. A aby dostatečně povzbudil přítomné do diskuse, která měla následovat, začal líčit hrůzy, kterých se zde dopouštěli po hanebném mnichovském diktátu nacističtí fanatici pod vedením K. Henleina. Barvitě líčil hrůzy, které páchali Henleinovi soukmenovci na českých lidech, kteří byli vyháněni ze svých domovů. Neopomněl dodat, že my jsme (tím my myslel hlavně komunisty) potomci revolučních husitů a nenecháme se vyhnat potomky Germánů, křížáků a barbarů. Tím byla dostatečně navozena atmosféra nenávisti a strachu z Německa a Němců samých a také diskusní příspěvky KDS

tomu odpovídaly. Nebudu je jednotlivě rozebírat - každý si dovede představit, v jakém duchu se nesly a jak na ně hlavní řečník odpovídal. Také já jsem vystoupil s tímto dotazem: Naprostá většina z Vás co zde sedí jsou občané starší a důchodového věku. Proč zde s Vámi nesedí Vaše děti, synové a dcery či vnuci a vnučky, z nichž je určitě většina plnoletá? Proč rozsvítáte kolem sebe nenávist? Prosim Vás, co jim to chystáte za budoucnost? No mnoho dotazů soudruh PhDr. J. Groušl CSc. odpověděl a jeho odpovědi byly nadšeně aplaudovány. Na můj dotaz bohužel nepřišla žádná odpověď. A tak jsem nucen si odpovědět sám.

Ano, nikdo z nás nesmí zapomenout na hrůzy, které sebou přinesl fašismus a jeho ideologie. Nikdo z nás nesmí také zapomenout na to, že jsme v r. 1945 nezvládli morálně úlohu vítězů. V tomto roce páchali někteří naši lidé stejná zvěrstva jako fašisté předtím. Němcům v pohraničí se nemstili ti, kteří se vraceli z koncentráků, ale ti, kteří se vyznačovali fanatismem či chladnou kalkulací okamžitého prospěchu, členové Rudých gard a jim podobní. Nemohu si odpustit malou poznámku. Ovládnutím naší země komunisty v r. 1948 byla zahájena postupná cesta Československa z jednoho z předních míst nevyspělejších států světa až téměř na úroveň rozvojové země. Tato úspěšná cesta byla lemována stovkami mrtvých, tisíci umučených ve jméno světých komunistických zítřků. Pohrobci temné minulosti, vzpamatujte se dokud je čas. Váš i Vaše děti se k Vaší ideologii něchtějí znát.

Co říci na závěr. Je to ubohé počínání starých totalitních struktur, když svými demagogickými a lživými výroky vnáší mezi český a německý národ nenávist a nesvár. Nezatěžujme svými hříchy a svou nenávistí mladou generaci. Nepěstujme mezi našimi národy v dalších generacích další nenávist. Mladé generace nejsou a nesmějí být zatěžovány hříchy svých otců. Chtějí vstoupit do Evropy plni lásky a porozumění. Náš národ má dostatek kulturních a duševních hodnot, aby mohl být dostatečně hrdý a vstoupil do Evropy nesklopen a s hrdým čelem.

Jiří Haringer
předseda oblastní organizace KDS

OBJEDNÁVKA ZPRAVODAJE KDS

MO

adresa MO a PSČ

počet kusů

Předplatné do konce roku 13 Kčs.

Tuto objednávku pošlete do redakce a přiložte doklad o zaplacení!